

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาญี่ปุ่นของนิสิตวิชาเอก ภาษาญี่ปุ่นด้วยกิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวาง The Development of Japanese Reading Proficiency of Japanese Major Students by Using Extensive Reading Activities

มนสิชา แก้วนันไชย*¹

Monsicha Kaewnanchai*¹

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาญี่ปุ่นของนิสิตวิชาเอกภาษาญี่ปุ่น ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวาง และเพื่อศึกษาความคิดเห็นของนิสิตวิชาเอกภาษาญี่ปุ่นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวาง โดยกำหนดการเลือกกลุ่มตัวอย่างตามสะดวก (Convenience Sampling) ตามเกณฑ์การดำเนินงานการขอจริยธรรมในมนุษย์ กลุ่มตัวอย่างที่สมัครใจ จำนวน 12 คน โดยให้กลุ่มตัวอย่างดำเนินกิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวางเป็นระยะเวลา 10 สัปดาห์ เครื่องมือในการดำเนินการวิจัยมี 5 เครื่องมือ คือ 1) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเพื่อความเข้าใจของผู้เรียนวิชาเอกภาษาญี่ปุ่น ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวาง 2) แบบบันทึกการอ่านประจำวัน 3) แบบรายงานการอ่าน

* Corresponding author, e-mail: monsicha.k@msu.ac.th

¹ ผู้ช่วยศาสตราจารย์, คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

¹ Assistant Professor, Faculty of Humanities and Social Sciences, Mahasarakham University

4) แบบการสัมภาษณ์ระหว่างดำเนินกิจกรรม และ 5) แบบสอบถามที่ได้เข้าร่วมโปรแกรมการทำกิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวาง การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนาวิเคราะห์ โดยใช้ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติ ค่า t-test และนำเสนอผลวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย ผลการวิจัย พบว่า 1) การใช้กิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวางช่วยให้ผู้เรียนมีพัฒนาการและความสามารถด้านการอ่านภาษาญี่ปุ่นเพิ่มมากขึ้น คือ คะแนนทดสอบหลังเรียนของผู้เรียนสูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียนของผู้เรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 2) จากการวิเคราะห์แบบสอบถามและการเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวางของผู้เรียน พบว่าโดยภาพรวมจากการทำกิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวางผู้เรียนมีความคิดเห็นต่อกิจกรรมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.87 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.25

คำสำคัญ: การอ่านอย่างกว้างขวาง ภาษาญี่ปุ่น กิจกรรมส่งเสริมการอ่าน

Abstract

This study aims to compare Japanese reading achievements before and after participation in designed extensive reading activities among Japanese students at Mahasarakham University, and to investigate students' opinions regarding the use of these activities. The convenience sampling method, as outlined in Ethics in Human Research, was employed. Twelve volunteers engaged in 10 weeks of extensive reading activities. The research employed five instruments: 1) reading comprehension achievement tests administered before and after participation in the extensive reading activities, 2) daily reading logs, 3) reading report forms,

4) an interview form, and 5) a questionnaire. Data analysis utilized descriptive analytics including mean, percentage, standard deviation, statistical data, and t-tests. Results indicate that: 1) extensive reading activities significantly improved students' Japanese reading comprehension, with posttest scores surpassing pretest scores at the 0.05 level of significance, and 2) students' opinions, as revealed through the questionnaire and reading logs, were predominantly positive (mean = 3.87, SD = 0.25).

Keywords: Extensive Reading Japanese Reading Activity

บทนำ

การอ่านเป็นทักษะอย่างหนึ่งที่จำเป็นสำหรับการศึกษาค้นคว้า การแสวงหาความรู้ และการอ่านเป็นการนำมาซึ่งการพัฒนาคุณภาพชีวิตของแต่ละบุคคล สังคม และประเทศชาติ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) และผลการวิจัยในการเรียนภาษาต่างประเทศพบว่า ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ภาษาได้ดีผ่านการอ่าน การอ่านเป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษา เนื่องจากการอ่านทำให้ผู้เรียนพบคำ กลุ่มของคำ และไวยากรณ์ที่ใช้ร่วมกับคำ เมื่อพบคำเหล่านั้น ๆ ซ้ำไปซ้ำมา จึงทำให้เกิดการเรียนรู้ไปด้วย (เนชั่น, 2564) ดังนั้นทักษะการอ่านจึงถือว่าเป็นทักษะสำคัญในการเรียนภาษาไม่ว่าจะเป็นภาษาไทยหรือภาษาต่างประเทศ

การเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่นก็เช่นเดียวกันผู้เรียนจะต้องเรียนรู้คำ กลุ่มของคำ และไวยากรณ์ที่ใช้ร่วมกับคำ เพื่อที่จะเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่าน ถ้าผู้เรียนไม่เข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่านก็ไม่สามารถคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ความรู้จากเนื้อเรื่องที่อ่านได้ และจากประสบการณ์สอนรายวิชาการอ่านของผู้วิจัยปัญหาที่พบ คือ ผู้เรียนยังไม่สามารถที่จะพัฒนาทักษะด้านการอ่านได้เท่าที่ควร ซึ่งอาจจะเกิดจากปัจจัยต่าง ๆ เช่น ความรู้

เกี่ยวกับคำศัพท์ไม่เพียงพอ ความซับซ้อนของข้อความ และนิสัยรักการอ่าน (Unchai & Thongsan, 2021) ดังนั้นผู้วิจัยจึงอยากนำกิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวาง (Extensive Reading; ER) มาช่วยในการพัฒนาความสามารถทางการอ่านให้แก่ผู้เรียน ซึ่งทาเคเซะ (Takase, 2012) ได้กล่าวไว้ว่า การอ่านอย่างกว้างขวางได้รับการยอมรับในฐานะที่เป็นเครื่องมือในการพัฒนาการอ่านที่ดีที่สุดของผู้เรียนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ และการอ่านอย่างกว้างขวางยังช่วยให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการอ่าน มีแรงจูงใจในการเรียนรู้ภาษาเป้าหมาย ช่วยพัฒนาการอ่านเพื่อความเข้าใจ ความเร็วในการอ่าน ความสามารถทางด้านการฟัง และการเขียน เสริมสร้างความรู้ทางคำศัพท์ และเพิ่มความมั่นใจให้แก่ผู้เรียนด้วย และเรดคลิฟ (Radcliffe, 2013) ได้กล่าวไว้ว่า การอ่านอย่างกว้างขวางเป็นโปรแกรมที่ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางในประเทศญี่ปุ่น และประเทศอื่น ๆ ซึ่งเป็นการช่วยให้ผู้เรียนสามารถอ่านหนังสือได้ง่ายขึ้น มีความสนุกสนาน โดยไม่ใช้พจนานุกรมซึ่งทำให้พวกเขาสามารถอ่านได้เร็วขึ้นและมีความคล่องแคล่วในการอ่าน

จากเหตุผลดังกล่าวการหาวิธีการสอนที่จะช่วยแก้ปัญหาเรื่องการอ่านให้แก่ผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นจึงเป็นสิ่งจำเป็น โดยการนำกิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวางมาประยุกต์ใช้เพื่อส่งเสริมทักษะทางการอ่านให้แก่ผู้เรียนและทำการศึกษาพัฒนาการและความสามารถทางการอ่านของผู้เรียนว่าก่อนและหลังการใช้กิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวางนั้นผู้เรียนมีพัฒนาการเป็นอย่างไรบ้าง มีความสามารถในการอ่านเพิ่มมากขึ้นหรือไม่ ถ้าหากกิจกรรมดังกล่าวช่วยพัฒนาทักษะการอ่านของผู้เรียนได้ดีจริงผู้วิจัยจะได้นำกิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวางไปปรับใช้บูรณาการการเรียนการสอนกับรายวิชาการอ่านอื่น ๆ ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาญี่ปุ่นของนิสิตวิชาเอกภาษาญี่ปุ่น ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวาง
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนิสิตวิชาเอกภาษาญี่ปุ่นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวาง

ทบทวนวรรณกรรม

ผู้วิจัยได้ศึกษากรอบแนวคิดทฤษฎี และความสำคัญเกี่ยวกับการอ่านอย่างกว้างขวางเพื่อการเรียนรู้ภาษาที่สอง ดังนี้

1. กรอบแนวคิดทฤษฎีการอ่านอย่างกว้างขวาง

การอ่านอย่างกว้างขวาง (Extensive Reading) มีการเรียกแบบย่อว่า ER มีนักวิจัยหลายท่านที่ได้ให้คำจำกัดความและความหมายไว้อย่างหลากหลายดังต่อไปนี้

เดย์และแบมฟอร์ด (Day & Bamford, 1998) ได้ให้คำจำกัดความของการอ่านอย่างกว้างขวางไว้ 10 ข้อ ดังนี้

- 1) ผู้เรียนอ่านได้มากที่สุดเท่าที่เป็นไปได้ 2) ความหลากหลายของสื่อการสอนในหัวข้อที่หลากหลายมีประโยชน์ 3) ผู้เรียนเลือกสิ่งที่พวกเขาต้องการอ่าน 4) จุดมุ่งหมายของการอ่านมักจะเกี่ยวข้องกับความเพลิดเพลิน 5) การอ่านเป็นรางวัลของพวกเขาเอง 6) ผู้เรียนสามารถใช้สื่อที่ช่วยพัฒนาการอ่านของตนได้อย่างเหมาะสม 7) การอ่านเป็นส่วนบุคคลและเงียบ 8) ผู้เรียนมีอัตราความเร็วในการอ่านเพิ่มขึ้น 9) ผู้สอนส่งผู้เรียนไปถึงจุดมุ่งหมายตามโปรแกรม และ 10) ผู้สอนเป็นแบบอย่างในฐานะนักอ่านสำหรับผู้เรียน

วาร์ริง (Waring, 2000) ได้ให้คำจำกัดความของการอ่านอย่างกว้างขวางไว้ดังนี้

1) ผู้เรียนสามารถอ่านหนังสือง่าย ๆ ได้จำนวนมาก โดยอ่านได้อย่างราบรื่น มั่นใจ และพึงพอใจ ซึ่งการอ่านหนังสือจำนวนมากนั้นเป็นการฝึกฝนให้ความรู้ ด้านคำศัพท์ และไวยากรณ์นอกเหนือจากในชั้นเรียน 2) การอ่านส่วนใหญ่จะเป็นการอ่าน นอกชั้นเรียน 3) ผู้เรียนใช้ความสามารถด้านการอ่านของตนเอง ณ ขณะนั้น อ่านได้อย่างรวดเร็ว มั่นใจและคล่องแคล่ว 4) ผู้เรียนแต่ละคนอ่านหนังสือที่แตกต่างกัน 5) ผู้เรียนเป็นผู้เลือกหนังสือไม่ใช่ผู้สอน 6) เน้นความเข้าใจทั่วไปและการพัฒนา ความคล่องแคล่วในการอ่านไม่ใช่การเรียนรู้ภาษาใหม่โดยตรง 7) ผู้เรียนอ่านได้อย่างหลากหลายตามความสนใจของตนเอง และ 8) การอ่านที่ไม่ได้รับการประเมิน อย่างเป็นทางการ เหมือนกับการทดสอบภาษา แต่ต้องมีการตรวจสอบความเข้าใจในระดับหนึ่ง

จากการให้คำจำกัดความและความหมายของการอ่านอย่างกว้างขวาง สามารถสรุปได้ว่า การอ่านอย่างกว้างขวาง คือ การอ่านหนังสือหรืออ่านข้อมูลจากสื่อต่าง ๆ ในปริมาณที่มาก โดยผู้เรียนเป็นผู้เลือกเอง และมีระดับความยากที่เหมาะสมกับผู้เรียน

2. ความสำคัญในการเรียนรู้ภาษาที่สองของการอ่านอย่างกว้างขวาง

การอ่านอย่างกว้างขวางมีบทบาทสำคัญมากต่อหลักสูตรของภาษาต่างประเทศ และเป็นวิธีการที่ได้รับการยอมรับในการช่วยพัฒนาให้ผู้อ่านได้เรียนรู้การอ่านภาษาที่สอง และยามาชิตะได้กล่าวไว้เช่นกันว่าการอ่านอย่างกว้างขวางเป็นตัวเลือกทางการสอนที่ช่วยสนับสนุนเพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการสอนการอ่านภาษาที่สองเรื่อยมา (Yamashita, 2013) และมีผลทางบวกต่อทักษะการฟัง การพูด และการเขียน เมื่อนำการอ่านอย่างกว้างขวางไปรวมกับการพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐานยังสามารถช่วยให้ผู้เรียนมีพื้นฐานที่แน่นมากยิ่งขึ้นและช่วยพัฒนาทักษะทางความคิดของผู้เรียนให้มีระดับสูงขึ้น และผู้เรียนจะมีอิสระมากขึ้น ทำให้ผู้อ่านมีประสบการณ์ในการอ่านอย่าง

มีความสุข และเป็นเครื่องมือในการสร้างแรงบันดาลใจในการอ่านด้วย (Hayashi, 2011; Lake & Holster, 2012; Takase, 2012; Beglar, 2013)

เอนดริสได้กล่าวไว้ว่า การที่จะให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จหรือสามารถอ่านเพื่อทำความเข้าใจได้นั้นผู้เรียนควรใช้กิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวาง (Endris, 2018) และการที่จะให้ผู้เรียนภาษาที่สองอ่านได้จำนวนมากก็ควรนำเข้าสู่ข้อมูลให้มากกว่าเช่นกัน ซึ่งการอ่านอย่างกว้างขวางเป็นกิจกรรมที่จะทำให้ไปถึงเป้าหมายได้จากมุมมองและทฤษฎีที่ได้จัดลำดับความสำคัญในการนำเข้าสู่ข้อมูลความรู้ของภาษาที่สอง (Yamashita, 2013)

จากการกล่าวถึงความสำคัญของการอ่านอย่างกว้างขวางกับการเรียนรู้ภาษาที่สองของนักวิจัยหลาย ๆ ท่านสามารถสรุปได้ว่า การอ่านอย่างกว้างขวางเป็นกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะด้านการอ่านของตนเองได้เร็วขึ้น คล่องแคล่วขึ้น มีความมั่นใจ และทำให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการอ่านได้อย่างอิสระ และยังส่งผลต่อการพัฒนาทักษะด้านอื่น ๆ ด้วยเช่นกัน

วิธีการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ศึกษา คือ นิสิตวิชาเอกภาษาญี่ปุ่นชั้นปีที่ 2 ที่กำลังศึกษารายวิชา 0164 213 การอ่านภาษาญี่ปุ่นเพื่อวิเคราะห์ข้อมูล (Japanese Analytical Reading) อยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 39 คน โดยกำหนดการเลือกกลุ่มตัวอย่างตามสะดวก (Convenience Sampling) ตามเกณฑ์การดำเนินงานการขอจริยธรรมในมนุษย์ กลุ่มตัวอย่างที่สมัครใจ จำนวน 12 คน โดยให้กลุ่มตัวอย่างดำเนินกิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวางเป็นระยะเวลา 10 สัปดาห์

2. เครื่องมือในการดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้ใช้เครื่องมือในการดำเนินการวิจัย 5 เครื่องมือ คือ 1) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเพื่อความเข้าใจของผู้เรียนวิชาเอกภาษาญี่ปุ่น ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวาง 2) แบบบันทึกการอ่านประจำวัน 3) แบบรายงานการอ่าน 4) แบบการสัมภาษณ์ระหว่างดำเนินกิจกรรม และ 5) แบบสอบถามที่ได้เข้าร่วมโปรแกรมการทำกิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวางและการใช้กิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวางได้ใช้ทฤษฎีของ Day & Bamford และ Waring เป็นหลัก (Day & Bamford, 1998; Waring, 2000) และได้ดัดแปลงแบบฟอร์มให้เหมาะสมกับงานวิจัย

2.1 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน

แบบทดสอบวัดความรู้ด้านการอ่านก่อนเข้าร่วมกิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวาง (Pre-test) และใช้ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านหลังจากเข้าร่วมกิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวาง (Post-test) เนื้อหาของแบบทดสอบนำมาจากหนังสือรวมบทความของการสอบวัดระดับความรู้ภาษาญี่ปุ่น N4 – N3 เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างมีความรู้ทางด้านไวยากรณ์และคำศัพท์อยู่ในขั้นต้นและกำลังเรียนไวยากรณ์ชั้นกลาง แบบทดสอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบมี 3 ขั้นตอนดังต่อไปนี้

2.1.1 สร้างแบบทดสอบจำนวน 90 ข้อ นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษาญี่ปุ่นและมีประสบการณ์สอนในรายวิชาการอ่านจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบหาค่า IOC ไม่น้อยกว่า 0.66 ดัชนีความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับวัตถุประสงค์

2.1.2 นำแบบทดสอบที่ผ่านการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญ แก้ไขตามข้อเสนอแนะและคัดเลือกแบบทดสอบที่ผ่านการหาค่า IOC ไม่น้อยกว่า 0.66 นำไปเก็บข้อมูลครั้งที่ 1 (Try-Out) กับผู้เรียนวิชาเอกภาษาญี่ปุ่นชั้นปีที่ 3 ที่ผ่าน

รายวิชา 0164 212 การอ่านภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจ (Japanese Reading Comprehension) และรายวิชา 0164 213 การอ่านภาษาญี่ปุ่นเพื่อวิเคราะห์ข้อมูล (Japanese Analytical Reading) มาแล้วจำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความยากง่าย (Difficulty) ไม่น้อยกว่า 0.31 และค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) ไม่น้อยกว่า 0.25 และคัดเลือกข้อสอบให้เหลือเพียง 30 ข้อ

2.1.3 นำแบบทดสอบที่ผ่านการคัดเลือกนำไปเก็บข้อมูลครั้งที่ 2 (Try-Out) กับผู้เรียนวิชาเอกภาษาญี่ปุ่นชั้นปีที่ 3 กลุ่มเดิมเพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ตามวิธีของคูเดอร์ ริชาร์ตสัน สูตร 20 (KR-20) เท่ากับ 0.80

2.2 แบบบันทึกการอ่านประจำวัน แบบรายงานการอ่าน แบบสัมภาษณ์ระหว่างดำเนินกิจกรรม และแบบสอบถาม โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้ 1) แบบบันทึกการอ่านประจำวันเป็นแบบบันทึกที่ให้กลุ่มตัวอย่างสามารถเลือกอ่านเนื้อเรื่องที่ตนเองสนใจ เหมาะสมกับระดับความรู้ความสามารถทางการอ่าน และเมื่ออ่านแล้วรู้สึกว่ายากเกินระดับของตนเอง หรือรู้สึกไม่อยากจะอ่านต่อ หรือต้องเปิดพจนานุกรมตลอดเวลา กลุ่มตัวอย่างสามารถเปลี่ยนเรื่องได้ทันที โดยให้กลุ่มตัวอย่างบันทึกวันที่ ชื่อเรื่อง เวลาที่ใช้ในการอ่าน และความยาวของเรื่องลงในแบบบันทึกการอ่านประจำวัน 2) แบบรายงานการอ่าน เป็นแบบรายงานที่ให้กลุ่มตัวอย่างเขียนสรุปเรื่องและคอมเมนต์หลังจากอ่านเรื่องนั้น ๆ แล้ว 3) แบบสัมภาษณ์ระหว่างดำเนินกิจกรรมเป็นแบบสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยได้สอบถามถึงปัญหาที่พบในระหว่างการทำกิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวาง เพื่อจะได้ให้คำแนะนำ และหาแนวทางให้กลุ่มตัวอย่างปรับเนื้อหาการอ่านให้เหมาะสมกับตนเอง และระบุข้อสังเกตจากกลุ่มตัวอย่างเป็นรายบุคคล และ 4) แบบสอบถามได้ดัดแปลงมาจาก วรุณี ตัญยวิสุทธิ (2546) และ Yamashita (2013) โดยมีการปรับให้เหมาะสมกับการนำไปใช้เพื่อสอบถามกลุ่มตัวอย่างที่ได้เข้าร่วมทำกิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวาง มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 คำชี้แจงในการทำแบบสอบถาม ส่วนที่ 2 ข้อคำถามที่สอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวาง จำนวน 15 ข้อ ใช้การประเมินค่า (Rating Scales) ตามเกณฑ์ของลิเคิร์ต (Likert) กำหนดความคิดเห็น 5 ระดับ (ระดับที่ 5 คือ มากที่สุด ถึงระดับที่ 1 คือ น้อยที่สุด) และส่วนที่ 3 แบบคำถามปลายเปิด ดังนี้ 1) ความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวาง และ 2) ประสิทธิภาพที่อ่าน

2.2.1 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ที่เชี่ยวชาญทางด้านภาษาญี่ปุ่น เพื่อตรวจสอบหาค่า IOC ไม่น้อยกว่า 0.66 ดัชนีความสอดคล้องระหว่างแบบสอบถามกับวัตถุประสงค์

2.2.2 นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบหาค่า IOC ไม่น้อยกว่า 0.66 ดัชนีความสอดคล้องระหว่างแบบสอบถามกับวัตถุประสงค์ นำไปเก็บข้อมูลกับนิสิตวิชาเอกภาษาญี่ปุ่นชั้นปีที่ 3 ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ จำนวน 30 คน แล้วนำไปวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) เท่ากับ 0.75

3. ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

3.1 ดำเนินการจัดทดสอบวัดความรู้ (Pre-test) เกี่ยวกับการอ่านเพื่อความเข้าใจของกลุ่มตัวอย่างก่อนให้ทำกิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวาง

3.2 กลุ่มตัวอย่างดำเนินการทำกิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวางโดยการบันทึกข้อมูลการอ่านในแบบบันทึกการอ่านอย่างกว้างขวาง

3.3. หลังจากเสร็จสิ้นการจัดกิจกรรมจะจัดทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเพื่อความเข้าใจ (Post-test) ของกลุ่มตัวอย่าง เพื่อนำคะแนนมาวิเคราะห์ และให้ตอบแบบสอบถามที่ได้เข้าร่วมทำกิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวาง

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 การวิเคราะห์คะแนนของแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) และแบบทดสอบหลังเรียน (Post-test) ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป และรายงานผลในรูปแบบของตารางสรุปผลในรูปแบบพรรณนาบรรยาย

4.2 การรวบรวมข้อมูลจากแบบการอ่านประจำวัน แบบรายงานการอ่าน และแบบสัมภาษณ์ระหว่างดำเนินกิจกรรมเป็นการวิเคราะห์เชิงคุณภาพ

4.3 การวิเคราะห์ข้อมูลของแบบสอบถามวิเคราะห์โดยการประเมินเป็นค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป และรายงานผลในรูปแบบของตาราง สรุปผลในรูปแบบพรรณนาบรรยาย ผู้วิจัยได้ใช้เกณฑ์การแปลความหมายดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง มากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง มาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง ปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง น้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง น้อยที่สุด

ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์คะแนนทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) และทดสอบหลังเรียน (Post-test)

ตาราง 1 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติทดสอบที (t-test) ของการทดสอบเปรียบเทียบคะแนนสอบก่อนและหลังเรียนของผู้เรียน

การทดสอบ	$\bar{x}$	S.D.	t-test
ก่อนเรียน (Pre-test)	15.83	4.39	5.14
หลังเรียน (Post-test)	19.58	6.04	

ตาราง 1 แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) ของผู้เรียนจำนวน 12 คน ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 15.83 ค่าเฉลี่ยคะแนนทดสอบหลังเรียน (Post-test) เท่ากับ 19.58 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทดสอบก่อนเรียน เท่ากับ 4.39 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทดสอบหลังเรียน เท่ากับ 6.04 ในส่วนของค่าสถิติทดสอบที (t-test) เท่ากับ 5.14 เมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนทดสอบก่อนเรียนกับคะแนนทดสอบหลังเรียน พบว่า คะแนนทดสอบหลังเรียนของผู้เรียนสูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียนของผู้เรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. การอ่านเพื่อความเข้าใจของผู้เรียน

จากการอ่านแบบรายงานการอ่านของผู้เรียน โดยระบุให้ผู้เรียนสรุปเนื้อหาจากเรื่องที่อ่านเป็นภาษาไทย เพื่อวัดความเข้าใจจากเรื่องที่อ่านผู้เรียนสามารถสรุปเนื้อหาจากเรื่องที่อ่านได้ และสามารถระบุเหตุผลในการอ่าน หรือสรุปข้อคิด หรือสิ่งที่ได้เรียนรู้จากเรื่องที่อ่านได้

3. ปัญหาที่พบในการอ่านระหว่างดำเนินกิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวาง

- 1) หนังสือหรือเนื้อเรื่องที่อ่านมีความน่าสนใจน้อย
- 2) คำศัพท์และอักษรคันจิบางคำมีความซับซ้อนและยากเกินไป ไม่รู้ความหมายของคำศัพท์เฉพาะ คำแสลง และไวยากรณ์ใหม่ที่ยังไม่เคยเรียน
- 3) มีเวลาไม่เพียงพอสำหรับการทำความเข้าใจคำศัพท์และไวยากรณ์

4. ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามและข้อคิดเห็น

ตาราง 2 แสดงผลการวิเคราะห์แบบสอบถาม

ข้อ	คำถาม	ค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็น		ระดับ
		$\bar{x}$	S.D.	
1	นิสิตเข้าใจวัตถุประสงค์ของการเข้าร่วมกิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวางอย่างชัดเจน	4.08	0.51	มาก
2	ระยะเวลาการทำกิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวางมีความเหมาะสม	3.75	0.62	มาก
3	เรื่องที่ให้เลือกอ่านมีความหลากหลายและมีอิสระในการเลือกอ่านตามความสนใจ	4.83	0.39	มากที่สุด
4	ระดับความยากของเรื่องที่ให้เลือกอ่านมีความเหมาะสม	4.25	0.62	มาก
5	ขณะอ่านนิสิตไม่ต้องเสียเวลากับการเปิดพจนานุกรมหาคำศัพท์บ่อย ๆ	3.08	0.79	ปานกลาง
6	นิสิตอ่านได้อย่างเข้าใจมากขึ้น	3.67	0.49	มาก
7	นิสิตมีความมั่นใจในการอ่านมากขึ้น	3.83	0.58	มาก
8	นิสิตรู้สึกเพลิดเพลินในการอ่าน	3.75	0.45	มาก
9	นิสิตได้เรียนรู้คำศัพท์มากขึ้น	4.50	0.52	มาก

ข้อ	คำถาม	ค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็น		ระดับ
		$\bar{x}$	S.D.	
10	นิสิตอ่านได้เร็วขึ้น	3.50	0.67	ปานกลาง
11	นิสิตได้เรียนรู้วิธีคิดใหม่ ๆ จากการอ่าน	4.00	0.60	มาก
12	นิสิตสามารถพัฒนาทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาญี่ปุ่นได้เร็วขึ้นจากการอ่าน	3.75	0.62	มาก
13	นิสิตสามารถพัฒนาทักษะด้านไวยากรณ์ ภาษาญี่ปุ่นจากการอ่าน	3.50	0.52	ปานกลาง
14	นิสิตอยากอ่านต่อไปเรื่อย ๆ แม้จะจบกิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวางไปแล้ว	3.08	0.51	ปานกลาง
15	ในอนาคตตนเชื่อมั่นว่าสามารถหาข้อมูลที่ตนเองสนใจเป็นภาษาญี่ปุ่นได้	4.42	0.51	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม		3.87	0.25	มาก

จากตาราง 2 พบว่าโดยภาพรวมจากการทำกิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวาง ผู้เรียนมีความคิดเห็นต่อกิจกรรมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.87$, S.D. = 0.25) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้เรียนมีความคิดเห็นระดับมากที่สุดในหัวข้อ “เรื่องที่ให้อ่านมีความหลากหลาย และมีอิสระในการเลือกอ่านตามความสนใจ” และมีความคิดเห็นระดับมากในหัวข้อ “นิสิตได้เรียนรู้คำศัพท์มากขึ้น” และ “ในอนาคตตนเชื่อมั่นว่าสามารถหาข้อมูลที่ตนเองสนใจเป็นภาษาญี่ปุ่นได้” ตามลำดับ

5. ความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวาง

5.1 กิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวางเป็นกิจกรรมที่ช่วยพัฒนาทักษะด้านการอ่านภาษาญี่ปุ่น และเป็นทางเลือกที่ดีในการพัฒนาความรู้ภาษาญี่ปุ่นแบบไม่เครียดมาก ช่วยให้ผู้อ่านเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ได้มากขึ้น เรียนรู้ไวยากรณ์ และเรียนรู้วัฒนธรรมจากเรื่องที่อ่าน

5.2 กิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวางเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ และเป็นการสร้างวินัยในการอ่านหาความรู้ใหม่ ๆ สำหรับผู้เรียน

ตาราง 3 แสดงผลสรุปประเภทงานที่นิสิตอ่าน

ประเภทงานที่นิสิตอ่าน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. นิทาน	12	100
2. ข่าวสั้น ๆ	9	69.23
3. การ์ตูน	5	38.46
4. ข้อความโฆษณา	2	15.38
5. ฉลากของผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ	2	15.38
6. อื่น ๆ	4	30.77
- บทความต่าง ๆ เกี่ยวกับประเทศญี่ปุ่น		
- เกร็ดความรู้ทั่วไปสั้น ๆ		
- หนังสือแนะนำแหล่งท่องเที่ยว		

จากตาราง 3 พบว่าประเภทงานที่ผู้เรียนอ่านมากที่สุด คือ นิทาน จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ลำดับต่อมา คือ ข่าวสั้น ๆ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 69.23 และการ์ตูน จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 38.46 ตามลำดับ

สรุปผล

1. การใช้กิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวางช่วยให้ผู้เรียนมีพัฒนาการและความสามารถในการอ่านภาษาญี่ปุ่นเพิ่มมากขึ้น เมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนทดสอบก่อนเรียนกับคะแนนทดสอบหลังเรียน พบว่า คะแนนทดสอบหลังเรียนของผู้เรียนสูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียนของผู้เรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
2. จากการอ่านแบบรายงานการอ่านของผู้เรียน โดยระบุให้ผู้เรียนสรุปเนื้อหาจากเรื่องที่อ่านเป็นภาษาไทย เพื่อวัดความเข้าใจจากเรื่องที่อ่านผู้เรียนสามารถสรุปเนื้อหาจากเรื่องที่อ่านได้ และสามารถระบุเหตุผลในการอ่าน หรือสรุปข้อคิด หรือสิ่งที่ได้เรียนรู้จากเรื่องที่อ่านได้
3. จากข้อมูลการวิเคราะห์แบบสอบถามและการเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวางของผู้เรียน พบว่าโดยภาพรวมจากการทำกิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวางผู้เรียนมีความคิดเห็นต่อกิจกรรมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าผู้เรียนมีความคิดเห็นต่อกิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวางในหัวข้อ “เรื่องที่ให้เลือกอ่านมีความหลากหลาย และมีอิสระในการเลือกอ่านตามความสนใจ” โดยมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด และรองลงมาโดยมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ได้แก่ “นิสิตได้เรียนรู้คำศัพท์มากขึ้น” และ “ในอนาคตนิสิตมั่นใจว่าสามารถหาข้อมูลที่ตนเองสนใจเป็นภาษาญี่ปุ่นได้” ตามลำดับ นอกจากนี้ผู้เรียนได้ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ดังนี้ ควรจัดกิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวางให้ผู้เรียนในรายวิชาการอ่าน เพื่อเป็นการพัฒนาการอ่านสำหรับผู้เรียนในแต่ละรุ่นต่อไป และจัดหาหนังสือที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวางให้มากกว่านี้เพื่อให้ผู้เรียนได้ยืมอ่าน

อภิปรายผล

1. จากการดำเนินการวิจัยโดยใช้กิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวาง พบว่า กิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวางช่วยให้ผู้เรียนมีพัฒนาการและความสามารถในการอ่านเพิ่มมากขึ้น เมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนทดสอบก่อนเรียนกับคะแนนทดสอบหลังเรียน พบว่า คะแนนทดสอบหลังเรียนของผู้เรียนสูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียนของผู้เรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วรุฒิ ตัญยวิสุทธิ (2546) ที่ได้ทำการศึกษาประสิทธิภาพของโปรแกรมการเลือกอ่านตามความสนใจในการพัฒนาความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการจัดการการอ่านด้วยตนเอง และทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อโปรแกรมการเลือกอ่านตามความสนใจ พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แผนการเรียนคณิตศาสตร์-วิทยาศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ในการทดสอบก่อนและหลังการใช้โปรแกรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และสอดคล้องกับวาริง (Waring, 2000) ที่ได้กล่าวไว้ว่า การอ่านอย่างกว้างขวางทำให้ผู้เรียนมีโอกาสนในการพัฒนาการอ่านโดยการอ่านหนังสือง่าย ๆ จำนวนมาก ซึ่งเป็นการพัฒนาระดับการอ่านด้วยตนเอง และใช้เวลาไม่มากในการฝึกอ่านนอกห้องเรียน และผู้เรียนได้อ่านเนื้อหาที่ตรงตามความสามารถของตนเองหรือต่ำกว่าความสามารถของตนเอง และเลือกหนังสือที่ผู้เรียนสนใจและมีความหมายสำหรับผู้เรียน เพื่อจะได้พัฒนาความคล่องแคล่วและมีความมั่นใจในการอ่านมากขึ้น (Jenks & Brinham, 2012; Lake & Holster, 2012) และเมื่อพิจารณาจากแบบรายงานการอ่านโดยระบุให้ผู้เรียนสรุปเนื้อหาจากเรื่องที่อ่านเป็นภาษาไทย เพื่อวัดความเข้าใจจากเรื่องที่อ่านซึ่งผู้เรียนสามารถสรุปเนื้อหาจากเรื่องที่อ่านได้ และสามารถระบุเหตุผลในการอ่าน หรือสรุปข้อคิด หรือสิ่งที่ได้เรียนรู้จากเรื่องที่อ่านได้ ซึ่งสอดคล้องกับวาริง (Waring, 2000) ที่ได้กล่าวไว้ว่า วิธีการประเมินผลจากการอ่านอย่างกว้างขวางไม่จำเป็นต้องสอบวัดผลการอ่านเพื่อความเข้าใจเพียงอย่างเดียว ยังมีวิธีการอื่นอีกมากมายที่เป็นสิ่งสำคัญที่จะต้อง

คำนึงถึงในการวัดและประเมินผลก็คือวัตถุประสงค์ที่ให้ผู้เรียนได้ทำการอ่านอย่างกว้างขวาง เช่น การให้ผู้เรียนได้ฝึกความคล่องแคล่ว พัฒนาความมั่นใจในการอ่าน และให้สนุกกับการอ่าน เป็นต้น ดังนั้นผู้เรียนไม่จำเป็นต้องเข้าใจเนื้อหาของเรื่องที่อ่านได้ทั้งหมด ซึ่งการวัดและประเมินผลที่สอดคล้อง เช่น การให้ผู้เรียนเขียนรายงานสั้น ๆ หรือสรุปจากเรื่องที่อ่าน เป็นต้น

2. จากข้อมูลการวิเคราะห์แบบสอบถามและการเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวางของผู้เรียนในด้านการพัฒนาทักษะมีดังต่อไปนี้ 1) ผู้เรียนได้เรียนรู้คำศัพท์มากขึ้น 2) ผู้เรียนได้เรียนรู้วิธีคิดใหม่ ๆ จากการอ่าน 3) ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาญี่ปุ่นได้เร็วขึ้นจากการอ่าน และ 4) ผู้เรียนอ่านได้อย่างเข้าใจมากขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ Lake and Holster (2012) ที่พบว่าผู้เรียนหญิงชาวญี่ปุ่นชั้นปีที่ 1 โดยกิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวางทำให้ผู้เรียนการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิชาการมีแรงบันดาลใจในการอ่าน อ่านได้อย่างคล่องแคล่ว และมีความเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่านมากขึ้น และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Nakamura (2021) ที่พบว่าผู้เรียนปริญญาตรีชาวญี่ปุ่นชั้นปีที่ 1 มีความพึงพอใจต่อโปรแกรมการอ่านอย่างกว้างขวาง และโปรแกรมการอ่านอย่างกว้างขวางมีผลต่อปัจจัยทางอารมณ์ ทำให้ผู้เรียนสามารถรับรู้การพัฒนาทักษะทั้ง 4 ด้านด้วยตนเองได้

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551** (พิมพ์ครั้งที่ 1). ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

http://academic.obec.go.th/images/document/1559878925_d_1.pdf

เนชั่น, พอล. (2564). **เรียนภาษาอย่างไรให้ได้ดี** [What do need to know to learn a foreign language]. (พิมพ์ครั้งที่ 1). สถาบันภาษา มหาวิทยาลัยบูรพา.

บุญชม ศรีสะอาด. (2545). **การวิจัยเบื้องต้น** (พิมพ์ครั้งที่ 7). สุวีริยาสาส์น.

วรวิทย์ ตัณย์วิสุทธิ. (2546). **การจัดโปรแกรมการเลือกอ่านตามความสนใจเพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่าน** [รายงานการศึกษานิพนธ์ปริญญาโท ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

Beglar, D. (2013). A Broad Conceptualization of Assessing Extensive Reading. *JLTA journal*, 16, 1-13. https://doi.org/10.20622/jltajournal.16.0_1

Day, R., & Bamford, J. (1998). **Extensive Reading in the Second Language Classroom**. Cambridge University Press.

Endris, A. (2018). Effects of extensive reading on EFL Learners' Reading Comprehension and Attitudes. *International Journal of Research in English Education*, 3(4), 1-11. <https://doi: 10.29252/ijree.3.4.1>

Hayashi, C. (2011). Extensive Reading and Intrinsic Motivation to Read. *The Journal of engaged pedagogy*, 10(1), 51-58. <http://dl.ndl.go.jp/info:ndljp/pid/10481443>

Jenks, D., & Brinham, A. D. (2012). The effects of text selection on student attitudes toward extensive reading. *The journal of Kanda University of International Studies*, 24, 181-202. <http://id.nii.ac.jp/1092/00000609/>

- Lake, J., & Holster, T. A. (2012). Increasing Reading Fluency, Motivation and Comprehension through Extensive Reading. **Studies in the humanities**, 76, A47-A68. <http://id.nii.ac.jp/1500/00002409/>
- Nakamura, R., (2021). Extensive Reading and After-reading Tasks for Four-skill Development for Japanese False-beginner University EFL Learners: Affective and Self-perceived Effects. **Dokkyo journal of language learning and teaching**, 9, 3-24. <http://id.nii.ac.jp/1140/00002508/>
- Radcliffe, P. (2013). A Review of Two Years of Extensive Reading. 文化と言語:札幌大学外国語学部紀要, 78, 103-115. <https://cir.nii.ac.jp/crid/1050001337554871168>
- Takase, A. (2012). The Effectiveness of Sustained Silent Reading in Becoming Autonomous Learners. 関西大学外国語教育フォーラム, 11, 1-14. <https://cir.nii.ac.jp/crid/1050001202911384192>
- Unchai, T., Thongsan, N.C. (2021). Factors affecting extensive reading: The investigation of Thai primary students. In A. Sukying (Ed.), **Harmony in Diversity: Multidisciplinary Perspectives on Glocalisation**. The 2nd Language, Society and Culture International Conference (LSCIC). (pp. 188-208).
- Waring, R. (2000). **Guide to the 'why' and 'how' of using graded readers**. Oxford University Press.
- Yamashita, J. (2013). Effects of extensive reading on reading attitudes in a foreign language. **Reading in a Foreign Language**, 25(2), 248-263. <https://cir.nii.ac.jp/crid/1010000782117273089>